

ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΝΑ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ...

Ο συνάδελφος Ν.Α. εργαζόταν ως διανομέας φαγητού στην επιχείρηση με την επωνυμία 'ο πρόεδρος' από τον Δεκέμβριο του 2014. Η επιχείρηση απασχολούσε τον εργαζόμενο εβδομήντα ώρες την εβδομάδα και τον ασφάλιζε για οκτώ. Πέραν τούτου, οι ιδιοκτήτες της επιχείρησης Ι. και Β. Τσαρούχας δεν κατέβαλαν δώρα, προσαυξήσεις, νυχτερινά, επιδόματα, έξοδα σέρβις και βενζίνης για το ιδιόκτητο δίκυκλο του συναδέλφου, μέσα ατομικής προστασίας κ.ο.κ.

Στις 25 Νοεμβρίου του 2016 μετά από σχεδόν δύο χρόνια απασχόλησης στην επιχείρηση, στην λήξη της βάρδιας του συναδέλφου, ο εργοδότης Ι. Τσαρούχας του ανακοίνωσε προφορικά την απόλυσή του, με την δικαιολογία ότι διαλέγει παραγγελίες και χωρίς καμία περαιτέρω εξήγηση. Στις 27 Νοεμβρίου 2016 ο συνάδελφος παρουσιάστηκε κανονικά στην εργασία του ως όφειλε από τη στιγμή που δεν είχε λάβει εγγράφως την απόλυσή του. Ο υπεύθυνος της επιχείρησης τον ενημέρωσε πως κατόπιν τηλεφωνικής συνεννοήσεως με τον ιδιοκτήτη Ι. Τσαρούχα δεν ήταν στο πρόγραμμα και συνεπώς αρνήθηκε να του παράσχει εργασία. Όπως ήταν λογικό, ο συνάδελφος Ν.Α. κατέφυγε την επόμενη μέρα στην επιθεώρηση εργασίας όπου και κατήγγειλε όλα τα παραπάνω.

...ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΓΙΑ ΚΕΙΝΟΥΣ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΛΗ ΜΝΗΜΗ

Ασφαλώς και δεν αποτελεί έκπληξη πως μια ακόμα επιχείρηση δεν καταβάλλει τις νόμιμες αποδοχές και δεν αποδίδει πλήρως τα ένσημα στους εργαζομένους της. Το τοπίο της εργασίας στη Ελλάδα των μνημονίων ήταν και είναι κατά κανόνα αυτό της πλήρους ή μερικώς ανασφάλιστης εργασίας που κάθε πτυχή της εργατικής νομοθεσίας καταστρατηγείται βάνουσα. Οι εργοδότες έχουν αφεθεί να αλωνίζουν και να κερδοφόρον στις πλάτες των εργαζομένων με ελάχιστες ή καθόλου συνέπειες. Την ίδια στιγμή, τα ταμεία ασφάλισης βυθίζονται όλο και πιο βαθιά στον βούρκο της οικονομικής κατάρρευσης και αυτό αποτελεί μια ακόμη ευκαιρία για μικρά και μεγάλα εργοδοτικά συμφέροντα να επιχειρηματολογήσουν υπέρ μιας ακόμα πιο σκληρής απορρύθμισης των κανόνων που διέπουν τις εργασιακές σχέσεις. Διαμορφώνουν συνεπώς τους όρους του παιχνιδιού με τέτοιο τρόπο, ώστε οι εργαζόμενοι να είναι οι χαμένοι εκ προοιμίου.

Αυτό που αποτελεί έκπληξη είναι ο όγκος των εργαζομένων που εξακολουθούν να παρακολουθούν όλο αυτό το φαγοπότη που λαμβάνει χώρα στην πλάτη τους χωρίς καμία απάντηση. Ο φόβος της απόλυσης, η ταύτιση του προσωπικού συμφέροντος με αυτό της εργοδοσίας, ο ανταγωνισμός μεταξύ συναδέλφων και η παθητική στάση απέναντι σε αυτά τα φαινόμενα, οδηγούν τους όρους εργασίας σε μια υποτίμηση δίχως τέλος, την ώρα που οι αντεργατικοί νόμοι και τα μνημόνια διαδέχονται το ένα το άλλο.

Αν δεν ενώσουμε τις φωνές μας με τους συνάδελφούς μας σε κάθε χώρο εργασίας, αν δεν κατανοήσουμε πως οι μόνοι που μπορούν να βάλουν φρένο στην κατρακύλα του βιοτικού τους επιπέδου είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει από μόνο του. Τα εργοδοτικά συμφέροντα, μεγάλα ή μικρότερα, είναι οργανωμένα και έχουν φωνή και λόγο. Είναι καιρός πια να θυμηθούμε τα αυτονόητα και να οργανώσουμε τα συμφέροντα της εργατικής τάξης ώστε να αποκτήσουμε ξανά και μεις φωνή και λόγο. Κανένα δικαίωμα δεν μας χαρίστηκε.

- Άμεση καταβολή όλων των δεδουλευμένων στον συνάδελφο
- Καταβολή εξόδων κίνησης & σέρβις
- Κανένας συνάδελφος ανασφάλιστος
- Κανένας εργαζόμενος μόνος του απέναντι στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες
- Αυτοοργάνωση - Αλληλεγγύη - Συμμετοχή στο Σωματείο

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου, Ιανουάριος 2017

